

LOV OG EVANGELIUM

Utgis av Norsk Luthersk Lekmannsmisjon

Nr. 4

April 1991

27. årg.

Salig er den

Salig! Hvem er det? Den som ikke tar anstøt av Jesus! Mt. 11, 6. Jesus selv er anstøts-stenen i kristendommen. Han som ikke er kommet for å la seg tjene, men for selv å tjene og gi sitt liv til en løsepenger. Mt. 20, 28.

Han som gir seg selv til frelse, liv, rettferdighet, hellighet, forløsning osv.

Jesus betyr: «*Herren* er frelse.» M.a.o. *Han* og ikke noe (noen) annet (annen). Dette er anstøtet! Men la oss legge oss herrens eget ord på hjerte og sinne: «Salig er den som ikke tar anstøt av meg.»

Om Ham vitner Faderen i Jes. 42, 4, Mt. 12, 21 og Rom 15, 12; «til Hans navn skal hedningefolkene sette sitt håp.» Hans navn – Herren er frelse!

Mange går og tenker; kan jeg tro på Jesus? Om du kan? Om

Ham vitner Faderen: Jeg har utvalgt Ham! Jeg elsker Ham! *Min* sjel har behag i Ham! Og, jeg vil legge *min* Ånd på Ham! Og så spør du om du kan tro på Ham!?

Ja, det er jo nettopp budskapet ifra himmelen: «Ta din tilflukt til Jesus, hvem du så er!»

Her vil enhver lovisk ånd begynne å granske deg etter verdighet, men du skal sette ditt håp til *Hans navn* – *Herren* er frelse! Det var jo dette Gud selv forutsa at hedningene skulle gjøre. Derfor kunne også Jesus si: «Salig, (d.v.s. frelst, renset fra all synd, gjeninnsatt i barnekår, opphøyd til nådestand, ikledd Guds rettferdighet *Jesus lik*), er den som ikke tar anstøt av meg.»

Gud være takk for sin usigelige gave! 2. Kor 9, 15.

Einar Kristoffersen

Ett fattes.

Hvor mange snille og behagelige mennesker finnes det ikke her i verden; så vennlige, kjærlige, godhjertede, så opriktige og ærlige, ja elskverdigheten selv; de skyr ingen møie, om de bare på noen måte kan rekke andre en hjelpende hånd, de ofrer med glede og hengir sig villig, de er fulle av medfølelse og praktisk omtanke, er elsket og beundret av alle som kjenner dem; deres sinn og temperament er vel avveiet, de er fullkomne karakterer, tiltalende og fortreffelige på alle måter; men ETT fattes dem, nemlig det ene nødvendige: KRISTUS.

Det er moral uten omvendelse, utelukkende en kjødets elskverdighet; en karakterens skjønnhet; upåvirket av helliggjørelsens skjønnhet; de er gode verdensmennesker, men ikke Jesu Kristi soldater; utmerkede samfunnsmedlemmer, men ikke lemmer på kristi legeme.

De ligner akkurat fine malerier eller vakre skulpturer; alle trekk og linjer er uklanderlig utført; folk flokker sig omkring dem og blir aldri trette av å betrakte deres vidunderlige skjønnhet, men de har *intet liv*; de er ikke noe annet enn malt lerret og meislet marmor, uduelig til alle livsytringer.

ETT fattes. Hvilken verdi har en null? Slett ingen, men setter man et *ett-tall* foran den, blir det straks ti. Alle disse gode dyder hos et menneske er fullstendig lik en rekke nuller, hvis Kristus mangler: der er intet godt, intet liv, ja alt er verdiløst – det = kr. 000 000, men hvis Kristus er med, da blir det = kr. 1 000 000.

Vantroen sier: «Jeg vil ikke motta Kristus som en gave fra Gud.» Troen derimot sier: «Min fortapte tilstand gjør at jeg er glad for å eie en sådan frelser.»

Det naturlige menneskes religion vender opp ned på Bibelen; den begynner med gjerninger og leder menneskene til å håpe på nåde – Bibelen derimot begynner med forlatelsen, og siden forskriver den lydighet.

Hvor sant!

På grunn av at mine synder blev tilregnet Kristus på korset, skjulte Gud sitt ansikt for ham, så at han måtte rope: «Hvorfor har du forlatt mig!»

Husk at Gud taler til dig når du leser hans ord – og du taler til Gud i bønnen!

(Fra «Håndbok for reisen fra døden til livet.»)

Ypperstepresten!

Les Joh. 17, 1–10

Dette er en del av det som kalles Jesu *yppersteprestelige* bønn. Han er altså den sanne yppersteprest, som ypperstepresten i Israel bare var et forbilde på.

Ypperstepresten, den som skulle bringe offeret, soningsblodet innfor Gud. «Se, Herre, nå er den gjerning du har befalt fullført.»

Herren var nøye her, ja *nøye!?* – våre ord blir svake her. Vi fatter ikke Gud i Hans hellighet. Men Han tok selv ut den som skulle bære dette inn i helligdommen.

Bladet Lov og Evangelium

Bladet blir sendt til alle som sender eksp., navn og adr.

Bladet blir holdt oppe av frivillige gaver.

Eksp.: O. Dyrøy, 5620 Tørvikbygd.

Telefon 05-55 83 63

Alt som har med bladets eksp. å gjøre, såsom tinging, oppsigelse og adresseforandring blir sendt dit.

Gaver til bladet kan sendes kass. M. Frafjord Postgiro 5 68 21 33.

Red. Einar Kristoffersen, Eklundbk. 11
3770 Kragerø,
tlf. 03-99 08 45

Norsk Luth. Lekmannsmisjon

Form. Karl B. Bø,
Vistnesvn. 13, 4070 Randaberg. Tlf. 04-41 87 46
Kass. Margrete Frafjord,
Boks 89, 5582 Ølensvåg
Postgiro 5 68 21 33. Bankgiro 3204.10.10222

Det var *en utvalgt*. Og Han gav nøye forskrifter om hvordan alt skulle foregå. Hvis en annen enn *den utvalgte* våget seg inn, så gikk han i døden. Og hvis ypperstepresten gikk inn uten i samsvar med forskriftene, så gikk også han i døden.

Vi leser om Arons sønner i 3. Mos. 10, som bar fremmed ild inn for Herrens åsyn, og det ble døden for dem.

Ypperstepresten var altså i besittelse av det som skulle til for å kunne bestå for herrens åsyn. Der igjennom var han *et forbilde*. Han var den utvalgte som hadde betalingsmiddelet, ikke bare for seg selv, men også for hele folket.

Men du vet, jøden han er like lovisk etter sin natur han som du og jeg, så de aller fleste så bare et religiøst rituale utført. Og de tenkte som så, at Gud var forsonet ved *denne gjerning*. Men de som ved den Hellige Ånd gjennom yppersteprestens forbilde, fikk Jesus åpenbart for sitt hjerte, de ble frelst ved det de så. De så Ham, Lammet, som skulle knuse slangens hode, ved å sone verdens synd. For de andre ble det bare en stadig påminnelse om synd. Det er ingen frelse i erkjen-

nelse av synd, men kun i *syndebæreren*.

Ypperstepresten, han skulle tre innfor Gud i folkets sted. Det var en pakt mellom Gud og ypperstepresten. han var folkets representant. Han var den som møtte på folkets vegne. Og da begynner vi å se herlige bilder på Jesus. «Han som gikk i stedet!» Vår representant som gikk foran på våre vegne, og banet en ny og levende vei for oss like inn i helligdommen. Og denne nye vei, det er Hans kjød står det i Hebr. 10,20.

Du kan godt si, at da Jesus gikk inn i helligdommen så ble døren stående åpen etter Ham. Så du bare kan springe like inn? Å nei, men så du kan gå inn i *Hans navn*. Det er en tryggere grunn, hvorpå du *alltid* kan være viss på Guds velbehag. Uten sinn og hjerte rettet på dette navn, vil du alltid begynne å lete etter *andre grunner*. Grunner som ikke holder! Men dette navn, det er et *frelsernavn*. Men kom ikke som Arons sønner, med fremmed ild.

Kanskje din tro ikke rekker lenger enn at du må gå skjelvende inn, men så sant du går inn på dette navn, så blir du frelst.

«Far, *timen* er kommet.» v1. Jesus taler her om en helt bestemt time. En time både Han og Hans Far kjente til på forhånd. Jesus sikter her til en *avtale* dem

imellom. Du vet, da du var liten så opplevet du dette med *avtalte dager*. En bestemt dag, da du enten skulle få noe, eller noe gledelig skulle skje. Denne dagen var avtalt. Og så endelig en morgen slår du øynene opp og dagen er der.

«Far, *timen* er kommet.» Det var en pakt mellom Gud og ypperstepresten. Han skulle bære inn soningsblodet for folkets synder. Men hvor i verden skulle Gud finne blod som kunne ta bort synder? Alt var jo besmittet! Blodet av bukker og kalver var derfor bare et forbilde. Så ser vi pakten mellom Faderen og Sønnen. Han som var ifra evighet av, v5. Han fikk et legeme. «Derfor sier han når Han trer inn i verden: Offer og gave ville du ikke ha, men et legeme dannet du for meg.» Gud ville ha et fullkommen menneske, ubesmittet av synd, som av et villig hjerte levde og handlet helt og fullt i samsvar med Hans vilje. D.v.s. oppfylte loven. Det måtte en *ren av hjertet* til. Dette var Jesu gjerning, å oppfylle loven i vårt sted. Han den eneste! Så, utenfor Jesus hviler en uoppfylt lov på din nakke, og Gud vil ha den etterlevd og oppfylt til siste tøddel, om du skal bestå for ham ved den. For den er ikke opphevet, som noen mener, men opfylt, av den ene, alene, Jesus Kristus! Derfor er der heller

ikke noen frelse utenfor Ham. Men i Ham, er det til gjengjeld hel og full frelse. Loven er oppfylt! «Jeg har herliggjort deg på jorden *idet jeg har fullført* den gjerning som du har gitt meg å gjøre.» v4. Hør det du som strever med å tilfredsstille Gud! «— den gjerning som du har *gitt meg* å gjøre.» Jesus – ikke du!

Etter å ha fullført denne gjerning, så Han nå står for Gud som den som har *rett* til å leve, etter hva Han er i seg selv, så gir Han fra seg denne retten til oss som ingen rett har. Han gir oss sin rett til å leve, og selv må Han ta syndens lønn som er døden.

Ser du Jesus? Og så sier Jesus noe; måtte Gud få åpne våre øyne så vi ser det! «Den som har sett meg har sett Faderen.» Joh. 14,9.

Det er nesten så et menneske må kvie seg for å ta ordet i sin munn, men det er allikevel sant; *Gud* døde for meg. Han døde *min* død, for syndene *mine*, og *sin* rettferdighet den har Han gitt meg i Jesus. Betenk det, Guds egen rettferdighet!

Han ville at vi i tro og tillit skulle springe Ham i møte på dette ordet, men du og jeg vi går heller som den bortkomne sønn og tenker på hva vi skal si, hvordan vi skal få gjort opp, få forklart oss, forbedret oss først osv. Men fra

Herren lyder det: «Se, alt er gjort ferdig!» Mt. 22, 4. Alt!

I fra evighet av så var det en pakt mellom Faderen og Sønnen. Nå var timen kommet, da det skulle skje. Og Jesus taler om det som en herliggjørelse både av Faderen og Sønnen.

Hva ser verden, når den ser Kristus korsfestet? Den rygger tilbake! Men du, hva ser du? Merk deg hva Jesus sier i teksten vår her: «Og dette er det evige liv, at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og Ham du utsendte, Jesus Kristus!» v3.

«Har noen brutt Mose lov, da dør han uten barmhjertighet på to eller tre vitners ord. Hvor meget verre straff tror dere da den skal aktes verd, som har trådt Guds Sønn under føtter og foraktet paktens blod, det som han ble helliget ved, og har spottet nådens Ånd?» Hebr. 10, 28–29. Hva ser du i dette? Et forferdelig ord som sier; stakkars deg om du ikke tror evangeliet, og det *rett*? Åja, den som forakter og forkaster Guds evangelium, han bør se det slik. Men du som lengter etter troen og vissheten, her ser du hvor høyt *Gud* akter sitt evangelium. Og det taler jo om *din* frelse i Jesus Kristus! Desto fastere står det for oss.

Her sier Jesus om sine disipler at, *de har holdt ditt ord.* v6. Hva

vil det si å holde Hans ord? Det ser vi i det 8. vers: «For de ord som du gav meg, har jeg gitt dem. Og *de har tatt imot dem* og kjent i sannhet at jeg er utgått fra deg. Og *de har trodd* at du har utsendt meg.» De har tatt imot Hans ord! Hvordan kan jeg vite at jeg er blant dem som har tatt imot Hans ord? Jo, alene evangeliets ord (ordet om Jesus), blir meg til trøst og liv. Alt annet blir meg til dom! Det er mye annet som er både godt og nødvendig i forskjellig sammenheng, men jeg kan ikke møte Gud med det!

Bare ordet om Jesus, kan stille hjerte til ro, fordi du er opplyst av Gud! Der evangeliet ikke er, der er bare lov, men alle bud og krav, men der evangeliet er, der er en oppfylt lov. Alle bud og krav, oppfylt!

«Jeg har herliggjort deg på jorden idet jeg har fullført den gjerning du har gitt meg å gjøre.» v4. Å du, når Den Hellig Ånd får kaste lys over dette for oss, så vi får se at loven og evangeliet er *to helt forskjellige veier, som ikke har noe med hverandre å gjøre.*

Der går *lovens vei*, den er god, men det er ikke jeg. Den fører ikke frem, for i all sin godhet og hellighet så åpenbarer den bare min synd og urenhet, og vekker det til live. Og jeg får se at selv om jeg vil det gode aldri så mye, så er

det det onde som ligger meg for hånden. Rom. 7, 21. Men der går *evangeliets vei*; uten noe bud og krav, renser den meg fra all synd og urenhet, gir meg alt for intet idet den sier: *Jesus er gått foran!* Han har banet vei, og fra nå av og til du er fremme, skal du få regne med Ham, og det Han er i besittel- se av, i ditt sted!

«Far, timen er kommet.» Den fastsatte tid, da Jesus skulle dø for ugodelige. Rom. 5, 6. Den *ifra evighet av*, fastsatte tid. Himmelens dør har stått åpen helt *ifra fallets dag*, ja, den har i en forstand aldri vært lukket, for Faderen utvalgte *ifra evighet av* Sønnen til en soning for synder. Og Sønnen var lydig! Det som berget og berger mennesket, er å få kjennskap til dette. «Ypperste- presten som står for Gud, med sitt eget blod!»

Einar Kristoffersen

Rådsmøte

i Sannidal, lørdag 1. juni 1991.

Sak: Skal N.L.L. starte opp med bibelkurs/bibelskole?

Det blir vanlig møte kl. 10.00 v/Reidar Linkjendal og kveldsmøte kl. 19.30.

Det blir mulighet for overnatting i campinghytter.

Fellesmiddag lørdag – dekkes av misjonen, ellers må den enkelte deltaker stelle seg med maten selv.

Interesserte bes sende innmelding innen 15. mai til Einar Kristoffersen, Ek-lundbk. 11, 3770 KRAGERØ, tlf. 03-990845.

Program blir tilsendt ved påmelding.

Styret

Omvendelsens frukt

Av Ole Rolfsnes

For en tid siden hadde jeg en samtale med en eldre troende, og vi kom inn på mange ting. Slike samtaler er vel sjeldne i vår tid, men de har mye større verdi enn noen av oss tror. Så jeg vil oppmuntre deg som leser dette til å forsøke å få slike samtaler i gang. Dere kan gjerne være flere sammen, men som oftest vil det nok bli best når bare to taler sammen.

For meg har slike samtaler gitt mye åndelig visdom og forstand, ja det er gjennom dem jeg har fått min bibelskole. Men siden de er så verdifulle er det trolig årsa-

ken til at det er så få av dem. Der kan du få spørre, og der kan du få høre hva andre kjemper med og hva løsning de har funnet, og ditt åndelige syn blir utvidet, og troen vokser og vinner næring.

Det vi to satt og snakket sammen om, det var det som overskriften på dette stykke taler om, og vi kom inn på den åndelige situasjon i dag. Blant annet sa han at omvendelsens frukt er kommet bort, derfor er stillingen blant oss slik som den er i dag. Og forkynnelsen er skyld i at det er slik. Ved det fikk jeg et nytt syn

over vår stilling, og det er årsaken til at dette stykket ble skrevet, da jeg tenkte at det kanskje finnes flere som trenger å se hva han så.

Er omvendelsens frukt blitt borte, da er heller ikke troen og troens frukt tilstede, og vedkommende er i en meget alvorlig stilling. Vil du ta for deg sangboken og lese nr. 476, der det står i et vers: «*Bare de som kjenner syndens nød* seg vender hen til nåden fri.» Der ser vi at det er bare syndens nød som driver til omvendelse, til å søke nåden fri, og til omvendelsens frukt som er kjennskap til synden og sin fortapte tilstand og kjennskap til nåden i Kristus. Han sa at når stillingen er slik den er i dag blant de troende, da var årsaken at det ikke lenger var sann syndserkjennelse. Synes du ikke at dette er sant? Denne frukt er ikke bare noe en kjenner i omvendelsen, men den må være der hele livet.

Kommer kjennskapen til – og smerten over din synd bort, da kommer du også bort fra nåden og ditt åndelige liv i troen på Jesus. Og i dag finnes det mange som sjælefjenden har fått lurt dette kjennskapet fra, og det ser de ikke og de kjenner ikke sin åndelige stilling for Gud. I steden prøver de med sang og god lokkende tale for å få folket til å ta et åndelig standpunkt til Jesus. Og har

de tatt et slikt standpunkt, sies det at da er de frelst, enda det i våre forsamlinger går tusenvis som har tatt dette standpunkt uten å finne frem til frelse eller gjenfødsel. Dette å ta et valg er godt, for da begynner de å høre. Men får ikke omvendelsen føre til sorg og smerte over synden, får de heller ikke se inn i Guds nåde i Kristus, og omvendelsen fører ikke frem og blir ikke sann.

Og det verste er at det finnes så få hyrder som kan hjelpe dem. Du som er en forbeder be om at Gud må gi oss fedre som kan lede oss på rett veg. Og du som ikke får det til å være en kristen, deg vil jeg prøve å gi en hjelpende hånd ved å vise deg til 1. Johs. brev 4, 17. Der vil du finne hjelp, selv om det er din store vanske å tro det. *Slik som han er, så er også vi i denne verden*, det er mitt trygge hvilested. Der står skrevet om Ham at hans ansikt skinner som solen og hans klær var hvite som sne. Slik er også vi i Guds øyne mens vi er her i denne verden.

Selv om du går der sur og gretten, og ingen lyst har verken til å lese eller be, så er du likevel representert i himmelen lik Jesus. Det er ikke først da når vi er i himmelen at vi blir slik, men det står at det er mens vi ennå er her i verden. Jeg skulle ønske du fikk

tro det, da ville mange ting forandre seg. Det er et slikt syn på Jesus som kan gjøre deg lykkelig. Når du ser din synd og oppdager at du har en slik frelser, da først tennes kjærligheten til Ham.

Vi kan da ha en tro på Jesus uten at vi eier kjærligheten, og da gagner det intet, sier Skriften. Les også nr. 284 i sangboken: «Ren og rettferdig himmelen verdig er jeg i verdens Frelser alt nu –.» Våg å tro dette, der du nå sitter og leser dette stykket. Det

er i Jesus du er ren og rettferdig, i Ham som gjør syndere rettferdig. Rettferdighetsdrakten henger ferdig og venter på deg før du kommer til ham, det kan du se av fortellingen om den bortkomne sønnen.

Den ble ferdig da Jesus døde for dine synder og sto opp til din rettferdighet, står det skrevet. Den er ferdig for alle enten vi tror det eller ikke, men vi får ikke del i den før vi griper det i tro.

Liv og overflod

Djevelen er en tyv. Han narret oss bort fra Gud og drepte det liv vi hadde i Ham. Vi ble åndelig døde, ute av stand til å søke Gud. Menneskenaturen ble forvandlet fra å være god til å bli ond. Fra å ha sin lyst i Gud og i Hans vilje, til å bli i mørket og i synden. Vi forlot sannheten for å følge løgnen. Ved ulydigheten ble vi ødelagt og kom under Guds dom og forbannelse. Hvert menneske ble en trell under synden og Satan.

Det er derfor du ikke kan elske Gud og din neste av et rent hjerte. Det er derfor du baktaler, forbanner, hater og forfölger dem du ikke liker av forskjellige grunner. Den som er god, taler vel om

sin neste. Han elsker sin fiende og han velsigner dem som forbanner ham, og ber for dem som forfölger ham.

Jesus sa: Det er det som går ut fra mennesket som gjør mennesket urent. For innenfra, fra menneskenes hjerte kommer de onde tanker; utukt, tyveri, mord, hor, havesyke, ondskap, svik, skamløshet, ondt øye, bespottelse, overmot og uforstand. Mrk. 7, 20–23. Den som er litt skyldig i en av disse ting, er skyldig i alt. Jak. 2, 10. Dette finner deg igjen på dommens dag, og du vil bli dømt etter det.

Tenk, Gud vil frelse deg! Han vil ikke at noen skal gå fortapt,

samme hvor ødelagt du er av synden. I Guds øyne er det ingen forskjell på den som har en synd eller den som har tusen synder, når det gjelder å bli Guds barn. For Gud er begge like fortapte.

Når Gud søker å frelse et menneske, får dette menneske se sitt hjertes tilstand. Synden blir levende, en makt som hersker over deg, slik at du til slutt står skyldig for Gud. Nå ser du sant på deg selv om hva du er. Alt ditt strev for å forbedre din stilling overfor Gud, har bare overbevist deg mer om hvor fast du sitter i synden. Og du må undres om du er forkastet av Gud for evig.

Gud vet om din stilling. Han kjenner den helt ut, bedre enn du selv gjør. Det er Ham som nå har oppsøkt og funnet frem til deg. Han har med seg en fullkommen gave til deg. Det er Jesus Kristus!

Han er verdens Frelser. «Han skal frelse sitt folk fra deres synder.» Mt. 1, 21. Det innebærer at han ordner opp i din håpløse situasjon overfor Gud. Hvordan gjør Han så det? Jo, Han ble prøvet i alt i likhet med deg, og han seiret i alle situasjoner. Dine fall, misgjerninger, svikt o.l. bekjente Han som sine, som om Han selv hadde gjort det. Det var derfor Han måtte dø på korset. Han ble forlatt av Gud.

Hva betyr dette? Jo, den fullkommenhet du skulle ha, den får

du av Jesus. I den står du slik du skulle være overfor Gud, hellig og ulastelig. Ditt skyldbrev som går deg imot, det utslettet Jesus ved sin død på korset. Dine synder skal aldri finne deg igjen. De er betalt for evig av Jesus!

Dette er Guds gave til deg. Du får den gratis fordi Gud er god. Han vil gi den til alle mennesker. Du fortjener helvete, men Gud elsket deg, ble mennesket Jesus Kristus, og var stedfortreder for deg, for at du skulle bli frelst.

I det Jesus har gjort for deg, har du liv og overflod. Nok for hver dag. Så lenge du har den uforskyldte nåde, har du liv og overflod. Han er full av nåde og sannhet. Det er ikke satt noen øvre grense på nåden, slik at om du overskridet den så kan Gud ikke frelse deg. Nei, Han er full av frelse. Han kan frelse alle som kommer til Ham. Egentlig *har* Han frelst deg, for snart to tusen år siden. Det er ved å ta imot dette, at du blir frelst. Dette er ikke en del av sannheten, men det er den fulle sannhet. Derfor blir du ikke til skamme om du tar imot ham.

Den som ikke har Jesus, ER fortapt. Den som har Jesus, har liv og overflod. Ikke i deg selv, men du har det i Ham.

Lars Fossdal

Men dei var ikkje god til

Då svara ein av folket: Meister, eg er komen til deg med son min. Han hev ei mållaus ånd i seg; når ho tek han, riv ho og slit i han, so fraudi stend utor munnen, og han skjer tenner og visnar burt. Eg bad lærersveinane dine at dei ville驱ra henne ut, men dei var ikkje god til! Mark. 9,17. Det måtte vera svært for lærersveinane å få ein slik attest. Men dei var ikkje god til! Attesten var sann, det visste den mållause ånd og ein fortvila far. Kjem eg berre til kristne med stor autoritet, då skal det lukkast. Han var vel ikkje i tvil om det, no hadde han teke ut for å berga son sin. Eg kjenner ein klump i halsen ved desse orda: «Men dei var ikkje god til.» Det passer så alt for godt på meg. I min heim, i mi bygd, i vårt kristenarbeid. Ja, ein vert mållaus. Alt tilseier du er ein hykler, du lurer både deg sjølv og andre.

Den slekt som var skapt av Gud, og til Gud, er innteken av vonde ånder. Dei gjer menneske «mållause» så dei aldri let opp sitt hjarta eller munn. Mengda av vårt folk har gløymt at dei har noko å tala med Gud om. Er du ein av dei?

Dei vonde ånder dreg menneske inn i hat, missunning, i kamp for pengar, æra, krig, sjølvord, alkohol og mykje meir. Sjukehus og fengsel med meir må vi ha i vårt samfunn, som dagleg brød.

Kvífor har ikkje Guds folk og menighet klart å stogga denne fryktelege syndeflod? Kvífor har ikkje den gode bodskap utretta meir i våre heimar, bygder og byar? Kvífor er så mange uomvendt, og få frelste? Eg har vore til lærersveinane dine med han, men dei kunne ikkje. Kven kan når ikkje lærersveinane kan? For Herren hadde kalt dei og sendt dei. «Læk helselause, vekk opp døde, gjer spilsjuke reine, driv ut vonde ånder!» Dei hadde fått alt dei trond frå ein allmektig Herre, og eit livgjevande evangelium. Kvífor har ikkje denne krafta utretta meir?

Lærersveinane kunne ikkje! Tenk, lærersveinane – ! Trua si hand var for veik til å svinga sverdet. Alt lagt i deira hand, men krafta var borte. Ja, slik ser det ut.

Men då måtte lærersveinane sjølv til Jesus. Sjå kva som står skrive: Då Jesus hadde vorte åleine, kom lærersveinane til han og sa: Kvi kunne ikkje vi驱ra denne åndi ut? Jesus svara: Avdi de er så vantru, for det seier eg dykk for sant: Har de tru, om ho ikkje er større enn eit sennepskorn, så kan de seia til dette fjellet: Flytt deg her i frå og dit! – då skal det flytta seg, og ingen ting skal vera umogleg for dykk. Men dette slaget gjeng ikkje ut utan med bøn og faste. Mat. 17, 19–21.

• Skal dette svaret nå meir enn vårt auga og øyra? Skal det nå til hjarta, med rop om nåde? Om livet og trua vert prøvd for Guds åsyn. Når ikkje tida i rustnings kammeret vert nytta, då går det galt. Det var så mykje anna som fekk bøne- og lese plassen.

Minnast Nehemias, då han fekk høyra korleis det stod til i Jerusalem. «Eg sette meg ned og syrgde og gret i dagevis, og eg fasta og bad for Guds åsyn i himmelen.» Det førde til store ting for han sjølv og til redning for eit heilt folk.

Guds nåde er den same, for fattig, fri og træl. «For hver nasjon og stamme.» Det er med tungt hjarta vi må erkjenna vår seiglevande vantru som stengjer for Guds kraft. Dersom vi får berga vår sjel for himlen, er det nåde over nåde. Jesus gjekk ikkje ifrå sine vanntrugne læresveinar. «Å, du vanntrugne ætt! Kor lenge skal eg vera hjå dykk? Kor lenge skal eg tola dykk?» Høver ikkje dette på oss? Nei, han kunne ikkje gå i frå oss. Han både kunne og ville tåla og lida. Han hadde makt over den mållause ånd.

Faren, som kom med guten, skulle og få læra, det var ikkje menneske som kunne hjelpa. Han måtte gå ifrå menneska skuffa, utan hjelp. Det er tungt, men ofte nyttig. Å, kor læresveinane har skuffa og i dag, både i liv, lære og i sjelesorg. Då var det ein som sa: «Kom hit til meg med guten. Så tala Jesus

strengt til han, då for den vonde ånda ut or guten og han vart god att i same stund. Jesus Formår! Frelse frå synda han vil og formår.

Når alt håp var ute, då var Jesus god å få koma til. Du som er så skuffa over Guds barn og folk, du er det med rette, for vi er så därlege Kristus vitne. Men kunne du ikkje gå til Jesus sjølv. Lat ikkje den mållause ånd binda deg. Alle därlege kristne og tørre predikantar hindra deg, men kom, sa Jesus. Tenk det er til alle og i dag. Til deg og meg med lita og inga tru. Til deg far og mor med heimen og barna. Ingen så mållaus at ikkje Jesus kan gi lovsong. Ingen så bunden at ikkje Jesus, kan løysa. Å, kom, kom snart, då skal du få det ikkje noko menneske kan gi, eller ta. Du får av Jesus det ord som gjev den frelsande tru. Då vert du løyst frå ditt eige, og glad for at du vert løyst frå menneske. Slik vert det første gong, og slik igjen og igjen.

Tenk at Jesus endå er i blant oss, endå veit han råd med vår vannmakt. Endå har han nød for alle syndebundne sjeler. Krig, sorg, nød og død, alt har han lova i sitt ord å ta seg av. Det siste han sa var, «Sjå eg er med dykk alle dagar, so lenge verda stend.» Mat. 28, 20.

Odd Dyrøy

Korleis førebur du ein tale?

Det spørsmålet stilte eg til *synodeformann Li Süen Djii* (utt. Li Syän Djö) den siste morgen saman med han i Nanchao, då eg tok farvel før heimreise til Norge. Eg skreiv ned hans svar i ca. ti punkter:

1. Eg får tru for ein tekst, eit Bibel-avsnitt. «Eg trudde difor tala eg.»
2. Eg les teksten fleire gonger gjerne lenge før eg held talen.
3. Så spør eg etter hoved-meininga: *Kva er no hoved-tanken her?*
4. Om dette ikkje er h.tanken, hva så med sjølve teksten? Eg spør og spør til eg står fast. (Kva han meinte med det då.)
5. Læra og sanninga *illustrerer* eg med skynlige, konkrete døme gjerne frå Bibel-histore og frå det *praktiske* liv.
6. Eg har gjerne før vist at *siden*-tankari teksten støtter h.tanken.
7. Finn *andre skriftord* som samstavar med denne teksten.
8. Har eg *vegg-tavle* for handa brukar eg den gjerne.
9. Eit *personlig vitnesbyrd* til æra for Guds utfortjente nåde.
10. *Siktet må vera klart* heilt frå starten av talen.

Her trur eg at eg har fått med det vesentlige. No litt meir om *Li Süen Djii*; som døde alt i 1948 berre 60 år gammal:

I Årboka for Luth. Kinamisjonsforbundet 1950 skreiv Arne Tiltnes *minneord*: «Vi har hørt at han fikk heimlov våren 1948, 60 år gammel.»

«Dermed mistet vi ikke bare en formann, men den absolutt betydeligste mann innen det «lille» kinesiske samfunnet på vår mark i Sentral-China.» – «Som livshistorien hans er egenartet og interessant, så var hele mannen det.» (Kanskje meir om det seinare, om du ikkje har Årboka 1950).

Berre no litt av det Tiltnes sitrar av Li sitt «vita»:

«Lushan menighet var den gang (1941–42) allerede kløvd på grunn av en sekterisk bevegelse. I vekkelsen som gikk for 15 år siden, – blev vekten lagt mest på følelse og varme, og mindre på læren. Dermed fikk en slags pinsersetning et høve. (Det splitta kristenflokk). Den situasjon drev meg til enda grundigere å undersøke *SKRIFTENs lære* ved ÅNDENS hjelp.»

Dess mer jeg arbeidet med det, dess mer smak og mening fikk det. Og jeg kunne ikke annet enn dele med de kristne hva jeg selv hadde fått.

På den måten kunne ikke de falske lærdommer stå seg for *sannheten*.»

Andr. A. Bø.

I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom

Ef. 1,7.

Mange kristne kjemper en fortvilet kamp for å bli løst. De føler seg ufri. De er nedtrykt til sinns. Andres syn og meninger kan de ikke frigjøre seg fra. Synd i tanke og sinn plager dem hele tiden. De kjenner så lite til seier i livet.

Samtidig tror de på Jesus, men de har ikke opplevd nåden som en forløsende kraft. De tror ikke at evangeliet er redningen. Derfor søker de hjelp på annen måte og andre steder. Men de blir skuffet. Det er bare Jesu fullbrakte verk som kan lege og helbrede et sykt og plaget hjerte.

Guds ord forkynner at i Jesus er du løst fra alt det du føler deg bundet av. Du blir ikke løst ved egne opplevelser og erfaringer. Nei, du blir løst ved Jesu blod.

Det kostet Gud uendelig mye å forløse deg. Han måtte betale med sin elskede Sønns liv. Derfor vil han ikke gi deg annen hvile enn den du får gjennom troen på Jesus. Det skal være ditt livs rikdom, at du eier en full og hel forløsning midt i egen nød og fortvilelse.

Hva du føler og mener, teller ikke i Guds øyne. Gud regner med Jesus og med ham alene. Din

ulykke er at du ikke regner på samme måten som Gud gjør. Det er denne rikdommen Gud i sin nåde lengter etter å føre deg inn i. Den ville du aldri oppleve, hvis Gud gjorde deg til en så vellykket kristen som du ønsker å bli.

Nei, Gud vil at Jesus skal være ditt alt. Det kan han bare bli, hvis du selv er et intet. I stedet for at du skal klage, vil Gud at du skal glede deg over, hvor rik du er i Jesu og det han har gjort ferdig.

I stedet for å lengte etter forløsningen, skal du prise Gud for at du allerede er forløst. Guds egen Sønn har gjort deg fri. Du mangeler ingen ting i Guds øyne. Du har fullt opp av alt. Du har jo Jesus. Og med ham følger hele nådens rikdom.

*H. E. Nissen: Ett er nødvendig
(andaktsbok)*

Sommarskule på Solborg Folkehøgskole

Stavanger, 17. – 21. juli.

Talar: Lars Fossdal, Einar Kristoffersen, Håvar Fjære, Reidar Linkjendal, Godtfred Nygård.
Leiarar: Karl B. Bø og Johannes Straumstein.

Program:

Onsdag, 17. juli:

- Kl. 19.00: Samling og kveldsmat.
 - Kl. 20.00: Møte ved Reidar Linkjendal.
- Torsdag, 18. juli:**
- Kl. 10.00: Årsmøte. Andakt ved Oddvar Lønnerød.
 - Kl. 17.00: Bibeltime ved Einar Kristoffersen.
 - Kl. 20.00: Møte ved Lars Fossdal.
- Fredag, 19. juli:**
- Kl. 10.00: Bibeltime ved Håvar Fjære.
Emne: «Til mann og kvinne skapte han dem».
 - Kl. 11.30: Bibeltime ved Lars Fossdal.
 - Kl. 17.00: Bibeltime ved Godtfred Nygård.
Emne: Trua.
 - Kl. 20.00: Møte ved Reidar Linkjendal.
Kollekt.

Laurdag, 20. juli:

- Kl. 10.00: Bibeltime ved Einar Kristoffersen.
 - Kl. 11.00: Bibeltime ved Reidar Linkjendal. Emne: «Led oss ikke inn i fristelse».
 - Kl. 17.00: Bibeltime ved Lars Fossdal.
 - Kl. 20.00: Møte ved Godtfred Nygård.
- Sundag, 21. juli:**
- Kl. 11.00: Møte ved Einar Kristoffersen.
Kollekt.
 - Kl. 13.00: Middag som avslutning på sommarskulen.

Prisar:

Full pensjon m/oppredd seng, kr. 1.140,-. Full pensjon u/oppredd seng, kr. 1.000,-. Tillegg for enkeltrom, kr. 40,- pr. døgn. Under 13 år, 1/2 pris. Under 4 år, fritt opphold. For teltplass og campingvogn, kr. 55,- pr. døgn. Familie- og søskenrabatt: For barn og ungdom under 20 år, skal det bare betalst for dei 2 eldste. Er begge desse over 13 år (vaksenpris), går den eine for 1/2 pris.

Send innmelding innan 22. juni til Ragnar Opstad, Opstadv. 38, 4350 NÆRBØ, tlf. 04-433685 – med namn og adresse samt alder på alle som er under 13 år og for dei som er under 20 år der familie-/søskenrabatten kan nyttast.

Hugs å sei frå ved innmeldinga om du ønskjer oppredd seng og om du ønskjer enkeltrom eller ikkje. Program blir tilsendt alle som melder seg på.

Sommarskule på Bakketun Folkehøgskole

Verdal, 1. – 4. august.

Talar: Einar Kristoffersen, Odd Dyrøy, Olaf Klavenæs, Håvar Fjære.

Leiarar: Sverre Ånestad.

Program:

Torsdag, 1. august:

- Kl. 19.00: Samling og kveldsmat.
Kl. 20.00: Møte ved Einar Kristoffersen.

Fredag, 2. august:

- Kl. 10.00: Bibeltime ved Håvard Fjære.
Emne: Kallet og dets smerte.
Kl. 11.30: Bibeltime ved Olaf Klavenæs.
Kl. 17.00: Bibeltime ved Odd Dyrøy. Emne:
«Sjå det Guds Lam.»
Kl. 20.00: Møte ved Einar Kristoffersen.
Kollekt.

Laurdag, 3. august:

- Kl. 10.00: Nattverdmøte. Sverre Ånestad
leiar.
Kl. 11.30: Bibeltime ved Einar Kristoffersen.

- Kl. 17.00: Bibeltime ved Olaf Klavenæs.
Kl. 20.00: Møte ved Odd Dyrøy. Emne:
«Fylg meg».

Sundag, 4. august:

- Kl. 11.00: Møte ved Olaf Klavenæs.
Kollekt.
Kl. 13.00: Middag som avslutning på
sommarskulen.

Prisar:

Full pensjon m/oppred seng, kr. 810,-. For dei som tek med eige sengetøy, blir det fråtrekk i prisen på kr. 50,- for heile opphaldet. Under 13 år, 1/2 pris. Under 4 år, fritt opphold. For teltplass og campingvogn, kr. 50,- pr. døgn. Familie- og søskenrabatt: For barn og ungdom under 20 år, skal det bare betalast for dei 2 eldste. Er begge desse over 13 år (vaksenpris), går den eine for 1/2 pris.

Send innmelding innan 6. juli til Sverre Ånestad, Kydland, 4360 VARHAUG, tlf. 04-430406 – med namn og adresse samt alder på alle som er under 13 år og for dei som er under 20 år der familie-/søskenrabatten kan nyttast.

Sei frå ved innmeldinga om du ønskjer oppred seng – eller ikkje, og har du andre ønskjer, så gjer det kjent ved innmeldinga. Program blir tilsendt alle som melder seg på.

Velkommen til sommarskulane!